

Jan Keller: Proč to táhnou Piráti se Starosty.

Malý a velký pervert

- CZ24 News | 30. června 2022

ČESKO: Jan Keller dnes píše o jedné politologické záhadě s mrazivým rozluštěním.

Koalice Pirátů a Starostů, která se vytvořila před posledními parlamentními volbami, představuje tak trochu politologický oříšek. Piráti bývají považováni za stranu levicovou, v některých svých návrzích a prohlášeních působí snad až extrémně levicově. Starostové naopak evokují spíše konzervativní založení a některé jejich programové body i představitele lze jen stěží rozeznat od lidovců.

Co může tak odlišné politické partnery na politické scéně vůbec stmelovat?

Při zběžném pohledu si všimneme jen příbuznosti poněkud povrchní. Obě politická hnutí si z důvodů mediálních zvolila název, který parazituje na cizí značce.

Piráti se zaměřili na obrazotvornost mladých a vyšli vstříc jejich romantismu v bezkonkurenčně kýčovitém provedení.

Starostové vsadili zase na to, že právě muži a ženy stojící v čele obcí se u nás těší ze všech pater politiky zatím nejvyšší důvěře. Bez ohledu na názory většiny starostů, kteří členy STAN nejsou, jednoduše tuto značku vytunelovali.

Když takto navnadily voliče, soustředily se obě strany na to, která ve volbách doběhne tu druhou. Starostové v tomto klání jednoznačně zvítězili. Předáci uražených Pirátů byli odškodněni vysoce nadproporčním počtem ministerstev.

Samotná politologie nám k charakteristice obou stran a jejich počínání mnoho neřekne. Chceme-li proniknout do duše této svérázné koalice hlouběji, vyplatí se sáhnout pro pomoc do oblasti sociální patologie. Sociolog Eugène Enriquez se zabývá zvrácenými projevy krajního individualismu. Rozlišuje dva typy takového mentálního rozpoložení. Jedním z nich je tzv. velký pervert. Při jeho popisu se nelze ubránit dojmu, že Enriquez studoval volební program a parlamentní projevy českých Pirátů. Velký pervert chce vytvořit nové způsoby uspokojování tužeb, jež neznají nasycení. Má výhrady k zákonům, které strukturují celou společnost, včetně norem reflektujících odlišnost věku a pohlaví. Považuje se za boha, který se stvořil sám, a odmítá jakoukoliv filiaci. Usiluje o destrukci všeho, co bylo až dosud považováno za posvátné a nedotknutelné. Společnost, kterou chce vytvořit, není společností v pravém slova smyslu, je to agregát individuálních tužeb, chtivosti a přání. V jejich jménu má být zbořeno vše, co až dosud strukturovalo lidské soužití. Velký pervert je ze své povahy revoluční, dokáže být progresivní za jakoukoliv mez.

Malý pervert takové ambice nemá. Enriquez ho charakterizuje způsobem, který v českém čtenáři evokuje dlouhou řadu kauz jednotlivých členů předsednictva STAN. Malý pervert nechává existující zákony platit, jsou mu totiž lhostejné. Vadí mu jen ty normy a zákony, které by chtěly jeho osobně nějak omezovat. Na rozdíl od Piráta nechce vytvářet jiný svět. Stačí mu zbohatnout s minimem práce, vyřadit druhé s co nejmenším rizikem, ve volném čase se utéci do příjemného světa pomocí všelijak aplikovaných drog. Snaží se učinit ze svého malého světa s jeho drobnými zábavami a hrami prostředí co nejútulnější, protože zítřek je nejistý.

Zatímco velký pervert má v sobě přece jen cosi heroického, malý se chce jen v klidu a stranou pozornosti ukájet. Vyjdeme-li z analýz Eugèna Enriqueze, snadno pochopíme, proč je pro Piráty důležité obsadit post ministra zahraničních věcí, zatímco Starostové potřebují kontrolovat ministerstvo vnitra. Ministerstvo zahraničí evokuje světovost, globálnost, planetární význam. To vše zcela bez ohledu na kapacity příslušného ministra, jak se u nás už stalo tradicí. Ministerstvo vnitra je zase strategické místo z hlediska těch, jimž jsou existující zákony lhostejné, důležitější jsou pro ně šifrované telefonáty.

Z rozborů Eugèna Enriqueze tak trochu mrazí. Tím spíše, že o hvězdách současné české politiky tento odborník na sociální patologii zaručeně nikdy neslyšel.

AUTOR: Jan Keller